

LECTURA

LLETRES malalties

Al país de les lletres, tenen molta faena.

Cada matí, totes les lletres s'alcen del llit i acudixen ràpidament als seus papers, i esperen impacients que algú les llija.

Elles a soles són poqueta cosa, però quan s'ajunten les unes amb les altres, transmeten missatges i notícies importants, i contenen històries precioses que fan somiar les persones.

Això sí, cada una té la seua importància i el seu lloc i no se'n ixen del seu lloc perquè tot funcione adequadament.

Un dia va succeir que la lletra **E** es va posar malalta. La **W** de seguida va oferir la seua ajuda. La pobra sempre es queixava que tenia poca faena perquè, en el nostre idioma, s'utilitza en molt poques paraules.

Ràpidament la va substituir i la resta de les lletres van continuar ocupant els seus llocs tan tranquil·les:

- Total, pwr una llwtra quw ws posw malalta dw tant wn tant, no suposará un gran problwma, van pensar.

Con todo, ao día seguinte, tamén enfermaron o **A** e o **J**. De novo, a fortachona **W** acudiu a resolver a situación e o traballo continuou no país das letras:

- ¿Contasme un conto mamá?

- Cómo non:

“Hwbíw unhw vwz un poblwdo nw quw vivíw unhw nenw moi
vwlentw chwmwdw W...”

No obstant això, l’endemà, també van emmalaltir la **A** i la **J**. De nou, la forçuda **W** va acudir a resoldre la situació i el treball va continuar al país de les lletres:

- Em contes un conte mamá?

- I tant!:

“Hi hwviw unw vwgwdw un poblwt on viviw unw
xiquwtw molt vwlwntw wnomnwdw W...”

Però, tot era més greu del que pareixia en un principi perquè, a l'endemà, van faltar la O, la M i la C, devia tractar-se d'una epidèmia. Les coses es van complicar molt per a tots:

- Has vist l'avís del periòdic? És molt important!

Ww tiwwpw quw sw wspwrw pwrw hwy ws wuy wwuviwsw, PWR FWVWR, NW SWWGWN W WW WWWWW SWNSW WLS SWUS PWRWGUWS!

Se'n va adonar que, encara que la **W** treballara sense parar i les substituïra, això no podia mantindre's així molt de temps.

La gent no aconseguia entendre's de cap manera, els xiquets i les xiquetes no podien llegir els seus llibres, i, el que era més greu, no podien alimentar el seu vocabulari i la seua imaginació.

Les lletres es van reunir immediatament per a buscar una solució.

Van descobrir, llavors, que l'abecedari necessitava que s'ocuparen d'ell, que les lletres, amb l'ús, s'embruten, emmalaltixen i deixen de paréixer elles mateixes i el seu paper és massa important per a deixar que això passe. Per això, van decidir que, a partir d'eixe moment, era obligatori realitzar cada mes una neteja a fons de cada una de les lletres.

La "coma" va voler intervindre però el "punt i a part" li va dir que la situació era molt urgent i no era el moment de fer cap pausa.

- Jo m'encarregaré d'eixa tasca i prou!, va dir.

A vegades era bastant mal educat però, la veritat és que en els moments difícils, sempre resolva els problemes molt ràpidament.

Així es va fer i poc temps després, la **E** va començar a recuperar-se, i la seguiren la **A** i la **L**. Finalment, la **M**, la **O** i la **C** també van millorar i no calgué lamentar més lletres malaltes.

La crisi va passar i les lletres van descobrir que amb un poc d'atenció i un poc de compte es mantindrien sempre sanes i, el més important, continuarien contant històries, donant notícies i acompanyant els xiquets i les xiquetes en els seus somnis.

